

هیدروشیمی آبخوان دشت خورموج

مریم اورنگ^{۱*}، امید آزادی جو^۲، مجتبی آل بهبهانی^۳، زهره استادهاشمی^۴، علی رحم رحیم پور^۵
۱: مهندسين مشاور بهکارآب اهواز، ۲ و ۳: شرکت آب منطقه ای بوشهر، ۴: مهندسين مشاور کمياب گستر جنوب، ۵: مهندسين مشاور
افراز پيمائش

چکیده:

مطالعات هیدروژئوشیمی دشت خورموج با استفاده از آخرین آمار آنالیز شیمیایی شبکه معرف در دشت خورموج که مربوط به سال ۱۳۹۰ می باشد (در شبکه پایش با ۱۳ حلقه چاه نمونه برداری و در دو دوره خشک و مرطوب) انجام گرفته است. مطالعات با تحلیل داده های هیدروژئوشیمی موجود آغاز و در ادامه تحلیل های آماری مختلف انجام، روابط همبستگی بین پارامتر های مهم بررسی و روند تکامل هیدروژئوشیمیایی، رخساره ها و تیپ های آب نقاط معرف منطقه بررسی و به کمک نرم افزار های مختلف، نمودارهای شیمیایی ترسیم و مورد تحلیل قرار گرفت. بر اساس نتایج تجزیه و تحلیل نمونه آب منابع انتخابی در شهرپور و اسفند ۹۰ تیپ غالب آب زیرزمینی دشت خورموج کلروره و رخساره ی غالب کلسیک می باشد. بررسی نقشه های هدایت الکتریکی، TDS، کلر و سایر موارد افزایش املاح آب را عمدتاً به سمت مرکز دشت نشان می دهد. تغییرات پارامتر هدایت الکتریکی حدود ۳۱۰۰ تا ۱۳۳۰۰ میکروموس بر سانتی متر است. بطور کلی با توجه به تحلیل های صورت گرفته آب زیرزمینی آبخوان خورموج از لحاظ کیفی در جهات مختلف در وضعیت مناسبی نمی باشد عبارتی تاثیر سازندهای تبخیری بر پایین آوردن کیفیت آب زیرزمینی منطقه ی مطالعاتی بسیار مشهود می باشد همچنین مرکز دشت خورموج بدترین و محدوده ی شرق دشت بهترین (تحت تاثیر خروجی های آب سطحی و زیر سطحی از سازند ایلام سروک) را شرایط کیفی دارا می باشند.

واژه های کلیدی: هیدروشیمی، آب زیرزمینی، شوری، دشت خورموج

مقدمه :

آبخوان دشت خورموج در استان بوشهر و در مرز شهرستان های تنگستان و دشتی واقع گردیده است. اطلاعات مربوط به داده های کیفی آب زیرزمینی دشت خورموج در سال ۱۳۹۰ جمع آوری گردید و مبنای مطالعات هیدروشیمی در این تحقیق قرار گرفت (آب منطقه ای بوشهر، ۱۳۹۰). کیفیت آب حاصل شرایط طبیعی شیمیائی و فیزیکی آب و همچنین تغییراتی است که ممکن است در اثر فعالیتهای بشری در آن ایجاد شود. هیدروژئولوژی شیمیایی، مطالعه انرژی شیمیایی سیستم هیدروژئولوژیکی می باشد و می تواند به عنوان مطالعه کنترل های زمین شناسی و هیدرولوژیکی بر روی خصوصیات شیمیایی آب زیرزمینی تعریف گردد (Alley, 1993). از هیدروژئوشیمی آب های زیرزمینی می توان بعنوان مؤلفه اصلی ارزیابی سیستم های منطقه غیر اشباع و آبخوان یاد کرد که قادر است واکنش هایی را که بین آب، جامدات و گازها در زیر زمین رخ می دهند را مورد بررسی قرار دهد. با شناخت فرآیندهای ژئوشیمیایی، بینشی در مورد تغییرات غلظت متشکله های آب زیرزمینی در طول مسیرهای جریان (که در اثر عواملی همچون شیمی آب نفوذی که عمدتاً به وسیله درجه حرارت هوا کنترل می شود، تناوب میزان و مدت زمان بارش، کانی شناسی،